പ്രസംഗ ക്കുറിപ്പുകൾ: “അവൻ ... അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു”

സുവിശേഷത്തിന്റെ മുഖ്യമായ മൂന്നു വസ്തുതകളാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയർപ്പ്. യേശു അടിക്കടി തന്റെ മരണത്തെയും ഉയർപ്പിനേയും മുന്നറിയിക്കയുണ്ടായി (മത്തായി 16:21; 17:22, 23; ലൂക്കൊസ് 18:31 –33). അവൻ തന്റെ അടക്കത്തെ കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരുന്നു. “അവൻ യോനാ കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ കിടന്നതുപോലെ” എന്ന ചിത്രീകരണത്താലായിരുന്നു അവൻ അതു പറഞ്ഞത്. “... അതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനും മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഭൂമിക്കടിയിലായിരിക്കും” (മത്തായി 12:40). ബെഥാന്യയിൽവെച്ച് മറിയ തന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ തന്റെ അടക്കത്തെ കുറിച്ച് സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “കല്ലറയിലെ അടക്കത്തിനായി അവൻ മുമ്പുകൂട്ടി എന്റെ ദേഹത്തിനു തൈലം തേച്ചു” (മർക്കൊസ് 14:8; മത്തായി 26:12; യോഹന്നാൻ 12:7).

മറ്റു രണ്ട് വസ്തുതകളെപോലെ തന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ളതായിരുന്നു അവന്റെ അടക്കവും; എന്നാൽ അവന്റെ അടക്കം പിന്നീട് (മരണശേഷം) നടന്ന സംഭവങ്ങൾ (അവന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പ്) സ്പർശിക്കത്തക്കതായപ്പോൾ പിന്നിലാക്കപ്പെട്ടു. യേശുവിന്റെ അടക്കത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമെന്താണ്? സുവിശേഷ സംഭവത്തിൽ അതിന് എന്തു പങ്കാണുള്ളത്? ആ അടക്കം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെയാണ് ബാധിക്കുന്നത്? ഏതാനും നിമിഷമെടുത്ത് നമുക്ക് ആ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്താം.

ഭൂതകാലത്തിലെ അവന്റെ അടക്കം

യേശു മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന് അറിയിച്ചപ്പോൾ, അരിമഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ് വന്ന് യേശുവിന്റെ ശരീരം അടക്കുവാൻ പിലാത്തൊസിനോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. നിക്കൊദേമൊസും യോസേഫും ചേർന്ന് ശരീരം ശീലകൾ ചുറ്റി യോസേഫിന്റെ പുതിയ കല്ലറയിൽ അടക്കി (മത്തായി 27:59, 60; മർക്കൊസ് 15:46; ലൂക്കൊസ് 23:50–53; യോഹന്നാൻ 19:38–40).

അടക്കം ഒരു സ്നേഹപ്രവൃത്തിയായിരുന്നു. യോസേഫ് ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, യേശുവിന്റെ ശരീരം അടയാളപ്പെടുത്താത്ത കുറ്റവാളികളെ അടക്കുന്ന ശവക്കുഴിയിൽ അടക്കുമായിരുന്നു.[1]

അത് ഒരു ധീരമായ പ്രവൃത്തി ആയിരുന്നു. യോസേഫും നിക്കൊദേമൊസും യേശുവിന്റെ ശരീരം ആവശ്യപ്പെതും അടക്കിയതും വലിയ സാഹസത്തോടെയായിരുന്നു.

അത് ഒരു ആവശ്യമുള്ള പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു. ന്യായപ്രമാണമനുസരിച്ച്, യേശുവിന്റെ ശരീരം സൂര്യാസ്തമയത്തിനു മുൻപ് അടക്കണമായിരുന്നു. ഏറ്റവും പ്രധാനമായി, *യേശു വാസ്തവത്തിൽ മരിച്ചു എന്നും അതുകൊണ്ട് അവൻ വാസ്തവത്തിൽ ജീവനിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു എന്നും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്* അത് ആവശ്യമായിരുന്നു.

അത് ഒരു ശരിയായ പ്രവൃത്തി ആയിരുന്നു. ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളു

കൾ മരിക്കുകയും, അവരുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ ഭൂമിക്കടിയിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവൻ “സകലത്തിലും തന്റെ സഹോദരന്മാരോട് സദൃശ്യനായി തീരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു” (എബ്രായർ 2:17), അതുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തുവും, “ഭൂമിക്കടിയിലാകേണ്ടത് അനിവാര്യമായിരുന്നു” (മത്തായി 12:40). യുഗങ്ങളിലേക്കു വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം ആകാംക്ഷയുള്ള കണ്ണുകൾ കാണാതിരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമായിരുന്നു.

അത് ഒരു പ്രതീക്ഷയുടെ പ്രവൃത്തി ആയിരുന്നു, യോസേഫും നിക്കൊദേമോസും അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല, എന്നാൽ അടക്കം ദൈവത്തിന്റെ മൂന്നു-പടികളുള്ള പദ്ധതിയിലെ ഒരു പടിയായിരുന്നു. അത് അവസാനമായിരുന്നില്ല; മറിച്ച്, അത് ഒരു തുടക്കത്തിന് പ്രതീക്ഷ നല്കിയിരുന്നു.

നമ്മുടെ അടക്കം വർത്തമാനകാലത്തിലാണ്

നമ്മുടെ അടക്കത്തെ കുറിച്ച് ഞാൻ പറയുമ്പോൾ, ശാരീരികമായി മരിച്ച് അടക്കപ്പെടുന്നതിനെ കുറിച്ചല്ല, പിന്നെയോ സ്നാനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ അടക്കപ്പെടുന്നതിനെ കുറിച്ചാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സ്നാനവും ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗവും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി പുതിയനിയമം പഠിപ്പിക്കുന്നു (റോമർ 6:3, 4; കൊലൊസ്യർ 2:12).

അത് ഒരു സ്നേഹ പ്രവൃത്തി ആണ്. നാം യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നാം അവന്റെ കല്പനയായ സ്നാനം ഏല്ക്കും (യോഹന്നാൻ 14:15).

അത് ഒരു ധീരമായ പ്രവൃത്തി ആണ്. സ്നാനമേല്ക്കുവാൻ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു ധൈര്യം ആവശ്യമാണ്, ചിലപ്പോൾ അതി ധൈര്യം വേണ്ടിവരും.

അത് ഒരു ആവശ്യമായ പ്രവൃത്തി ആയിരുന്നു. രക്ഷയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിന്റേയും കർത്താവിനെ അനുസരിക്കുന്നതിന്റേയും ഭാഗമാണ് സ്നാനം (മർക്കൊസ് 16:15, 16; പ്രവൃത്തികൾ 2:38; ഗലാത്യർ 3:26, 27).

അത് ഒരു ശരിയായ പ്രവൃത്തി ആണ്. യേശുവിന്റെ ക്രൂശ് നമുക്ക് എടുക്കേണ്ടി വന്നാലും (മത്തായി 16:24), നാം “അവനോടുകൂടെ അടക്കപ്പെടണം” (റോമർ 6:4). വെള്ളത്തിൽ നാം അടക്കപ്പെടേണ്ടതും ശരിയായ ഒന്നാണ് (മുങ്ങൽ), അല്ലാതെ തലയിൽവെള്ളം തളിക്കുന്ന ഏർപ്പാടല്ല വേണ്ടത്.

അത് ഒരു പ്രതീക്ഷയുടെ പ്രവൃത്തി ആണ്. പടികളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണ് നമ്മുടെ വെള്ളത്തിലുള്ള അടക്കം.[2] മൂന്നാമത്തെ പടി “ജീവന്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിന് വെള്ളത്തിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു വരണം” (റോമർ 6:4). നാം യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അടക്കിയാലും അത് അവസാനമല്ല എന്നു നാം തിരിച്ചറിയും. ഒരിക്കൽ, നാമും, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയർത്തെഴുന്നേല്ക്കും (1 കൊരിന്ത്യർ 15:20, 23)!

കുറിപ്പുകൾ

[1]കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങൾക്ക് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആദ്യം വന്നിട്ടുള്ള “ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ” എന്ന പാഠം നോക്കുക. [2]മൂന്നാമത്തെ പടി സ്വയം “മരിക്കുക” എന്നതാണ് (റോമർ 6:6 നോക്കുക).